

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu

Ügyszám: FRP/708/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

266/2015. (VI. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. november 3-án előterjesztett **panaszát** a 2015. június 25-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a H.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. november 3-án, postai úton fordult a Testülethez. Beadványában az eset előzményeként előadja, hogy férje 2013 decemberében feljelentést tett a rendőrségen B. Z.-vel szemben, amiért lopja egy kamionból a gázolajat továbbértékesítés céljából. Mivel a rendőrség nem foglalkozott az ügygel, a panaszos a NAV-nál is bejelentést tett.

2014. október 19-én este 9-kor a panaszos ismét észlelte a lopást, látta, amint 8 kanna benzint tettek be egy – a panaszos által típus, szín és rendszám szerint megjelölt – gépkocsiba, ezért bejelentést tett a rendőrségen. A rendőrök két szolgálati gépjárművel érkeztek ki, azonban semmit nem találtak.

A panaszos 2014. október 31-én 10 órakor bement a rendőrségre az ügy fejleményei után érdeklődni, a „portás rendőr” azonban lekezelően, megalázóan beszélt a panaszossal, értetlenségét fejezte ki amiatt, hogy a panaszos annak ellenére foglalkozik az ügygel, hogy

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

neki a lopásból kára nem származik. A panaszos saját bevallása szerint – ha nincs köztük az ablak – legszívesebben szembe köpte volna, őt az egyenruha nem érdekli.

A Testület a beadvány további, az ügy szempontjából relevanciával nem bíró részeinek ismertetésétől eltekint.

A panaszos csatolta a H.-i Rendőrkapitányság 2014. január 26-án kelt, feljelentés elutasításáról szóló határozatát, valamint az azzal szemben benyújtott panaszt elutasító határozatot is, amelyet a H.-i Járási Ügyészség hozott meg 2014. február 11-én.

2) A panaszos 2014. december 3-ai panasz kiegészítésében elmondta, azt szeretné, ha a portás felettesét tájékoztatnák a történekről. Megjegyezte, a rendőrök 2014. október 19-en sem tettek semmit. A továbbiakban a rendőrség munkájával szembeni elégedetlenségének ad hangot.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A H.-i Rendőrkapitányság vezetőjének 2015. január 2-án kelt átirata szerint 2014. október 19-én 21 óra 4 perckor telefonált be a panaszos a H.-B. Megyei Rendőr-főkapitányság T. I. Központjába, amelynek során gázolajlopásról tett bejelentést. A bejelentésre reagálva a rendőrkapitányság közrendvédelmi és közlekedésrendészeti állománya vonult a megadott helyszínre (*N. Á. r. ftörm. és K. J. r. ftzls.*), azonban sem szabálysértés, sem bűncselekmény nem volt megállapítható. Szóban meghallgatták az intézkedő N. Á. r. ftörm.-t, aki elmondta, hogy ő beszélt a bejelentővel, és a beszélgetés során megállapítást nyert, hogy a panaszos és B. Z. haragos viszonyban állnak egymással, valamint az is, hogy a panaszos nem látta magát a lopást, csak feltételezte, mert korábban tapasztalt hasonló jellegű cselekményt, amelyről elmondása alapján feljelentést is tett a rendőrségen. A panaszossal szemben rendőri intézkedés kezdeményezésére nem került sor, a bejelentéssel kapcsolatban sem indult további eljárás.

A kapitányságvezető nyilatkozta a bejelentés idején szolgálatparancsnoki feladatot ellátó Sz. Zs. r. ftzls.-t a történekkal kapcsolatban, ő azonban érdemi információval nem tudott szolgálni, ezért a kapitányságvezetőnek nincs tudomása arról, hogy milyen felvilágosítást kapott a panaszos, illetve milyen párbeszéd zajlott le közte és a panaszos között. A r. ftzls. hangnemével kapcsolatban ez idáig nem érkezett panasz a kapitányságra.

2) Az ügyeleti kiküldési napló tanúsága szerint a panaszos 2014. október 19-én 21 óra 4 perckor tett bejelentésében kért rendőri intézkedést, mivel látta, hogy az egyik szomszédja, B. Z. gázolajat szív le a kamionból. Megjelölte az elkövetők által használt gépkocsi színét, típusát és rendszámát is. A helyszínen megállapítottakból sem szabálysértés sem bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható.

3) Szalontai Zsolt r. ftzls. 2014. december 30-án kelt jelentése szerint 2014. október 31-én 8 óra és 20 óra között szolgálatparancsnokként látott el szolgálatot H. Rendőrkapitányságon. A panaszos bejelentésére nem emlékszik, de amennyiben ő bármilyen rendőri intézkedést igénylő bejelentést tett a kapitányságon, a r. ftzls. a szükséges intézkedéseket megtette. A

kapitányságra beérkező bejelentőkkel kulturált, higgadt hangnemben beszél, részükre a szükséges felvilágosítást megadja.

III.

A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt értékelte, hogy a hatásköre alapján valamennyi panaszosi sérelem kivizsgálását elvégezheti-e.

A Testület eljárását a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. A jogszabály 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
  - b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően
    - ba) az országos rendőrfőkapitány,
    - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
    - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
- bírálja el.”

A fentiek alapján a Testület nem vizsgálhatja a rendőrségnek, mint nyomozóhatóságnak a büntetőeljárás során, illetve mint szabálysértési hatóságnak a szabálysértési eljárásban végzett cselekményeit, így azt sem, hogy a panaszos 2014. október 19-ei bejelentését követően miért nem indult szabálysértési vagy büntetőeljárás B. Z.-vel szemben.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy a rendőrség megfelelően teljesítette-e intézkedési kötelezettségét a panaszos 2014. október 19-ei bejelentése alkalmával.

A panaszos sérelmezte ugyanis, hogy a rendőrök nem tettek semmit. Elmondása szerint 2014. október 19-én este 9-kor a panaszos ismét észlelte a lopást, látta, amint 8 kanna benzint tettek be egy – a panaszos által típus, szín és rendszám szerint megjelölt – gépkocsiba, ezért bejelentést tett a rendőrségen. A rendőrök két szolgálati gépjárművel érkeztek ki, azonban semmit nem találtak.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására

hoznak. Az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdése szerint „Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.”

A Szabs. tv. 177. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki ötvezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.

A Testület utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési, illetve büntetőjogi tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a szabálysértési, illetve a nyomozó hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor annak jogalapjaként szabálysértés, vagy bűncselekmény gyanújára hivatkozik a rendőrség –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e.

A Testület meglátása szerint a benzin jogtalan elsajátítása – értéktől függően – a lopás bűncselekményének, illetve a tulajdon elleni szabálysértésnek az intézkedéshez szükséges gyanúját felveti, ezért a Testület álláspontja szerint a rendőrök intézkedési kötelezettsége fennállt.

A Testületnek ezt követően abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségét megfelelően teljesítette-e az egyes esetekben.

A rendőrségi iratok szerint a panaszos 2014. október 19-én 21 óra 4 perckor telefonált be a H.-B. Megyei Rendőr-főkapitányság T. I. Központjába, amelynek során gázolajlopásról tett bejelentést. A bejelentésre reagálva a rendőrkapitányság közrendvédelmi és közlekedésrendészeti állománya vonult a megadott helyszínre, azonban sem szabálysértés, sem bűncselekmény nem volt megállapítható. Az intézkedő N. Á. r. főrm.-t, elmondása szerint a panaszossal folytatott beszélgetés során megállapítást nyert, hogy a panaszos és B. Z. haragos viszonyban állnak egymással, valamint az is, hogy a panaszos nem látta magát a lopást, azt csak feltételezte, mert korábban tapasztalt hasonló jellegű cselekményt, amelyről elmondása alapján feljelentést is tett a rendőrségen. A panaszossal szemben rendőri intézkedés kezdeményezésére nem került sor, a bejelentéssel kapcsolatban sem indult további eljárás.

Jelen esetben ellentmondóak az állítások a tekintetben, hogy a panaszos szemtanúja volt-e a cselekménynek, megegyeznek azonban abban, hogy a panaszos bejelentésére a rendőrök kiérkeztek a helyszínre, felvették vele a kapcsolatot, ekkor azonban szabálysértésre vagy bűncselekményre utaló körülményt nem tapasztaltak, ezért eljárást sem indítottak az ügyben.

A Testület meglátása szerint a rendőrök fenti eljárása az adott helyzetben megfelelt az Rtv.-ben és a Szolgálati Szabályzatban foglalt követelményeknek, intézkedési kötelezettségüknek megfelelően eleget tettek azzal, hogy a panaszos bejelentése nyomán a helyszínre kivonultak és felvették a kapcsolatot a bejelentővel, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

2) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy amikor 2014. október 31-én 10 órakor bement a rendőrségre az ügy fejleményei után érdeklődni, a „portás rendőr” lekezelően, megalázóan beszélt vele. Értetlenségét fejezte ki amiatt, hogy a panaszos annak ellenére foglalkozik az ügygel, hogy neki a lopásból kára nem származik. A panaszos saját bevallása szerint – ha nincs köztük az ablak – legszívesebben szembe köpte volna, őt az egyenruha nem érdekli.

A kapitányságvezető nyilatkozta szolgálatparancsnoki feladatot a bejelentés idején ellátó Sz. Zs. r. ftzls.-t a történetekkel kapcsolatban, ő azonban érdemi információval nem tudott szolgálni, ezért a kapitányságvezetőnek nincs tudomása arról, hogy milyen felvilágosítást kapott a panaszos, illetve milyen párbeszéd zajlott le közte és a panaszos között. A kapitányságvezető elmondta, hogy a r. ftzls. hangnemével kapcsolatban ez idáig nem érkezett panasz a kapitányságra.

Sz. Zs. r. ftzls. 2014. december 30-án kelt jelentése szerint 2014. október 31-én 8 óra és 20 óra között szolgálatparancsnokként látott el szolgálatot H. Rendőrkapitányságon. A panaszos bejelentésére nem emlékszik, de amennyiben ő bármilyen rendőri intézkedést igénylő bejelentést tett a kapitányságon, a r. ftzls. a szükséges intézkedéseket megtette. A kapitányságra beérkező bejelentőkkel kulturált, higgadt hangnemben beszél, részükre a szükséges felvilágosítást megadja.

A Testület itt hívja fel a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésére, amelynek értelmében „a Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”, míg a 11. § (1) bekezdés rögzíti, hogy „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”.

Felhívja továbbá a Testület a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek normatív előírásoknak, mégis alapjaiban határozzák meg a rendőri hivatás értékeit, és erkölcsi iránymutatásul szolgálnak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 5. pontja szerint „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el”.

A Testület a fenti rendelkezésekre hivatkozással számos korábbi állásfoglalásban is leszögezte már álláspontját, miszerint az intézkedő rendőröktől – mint közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Véleményét – amelyet a konkrét esetben is irányadónak tekint – 64/2008. (VIII. 18.) számú állásfoglalásban az alábbiak szerint foglalta össze. „A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is elsősorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházza fel a rendőröket,

az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket.”

Jelen esetben a panaszosi és a rendőri állítások ellentmondóak a r. ftzls. hangnemével kapcsolatban. Bár a r. ftzls. a konkrét esetre nem emlékszik, saját elmondása szerint a bejelentőkkel mindig kulturált, higgadt hangnemben beszél.

További bizonyíték hiányában a Testület nem tudta feloldani a panaszosi és a rendőri állítás között feszülő ellentétet, ezért úgy foglalt állást, hogy **a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogának sérelme a rendőri hangnem tekintetében nem megállapítható.**

IV.

A Testület úgy foglalt állást, hogy a 2014. október 19-ei intézkedés kapcsán a rendőrség megfelelően eleget tett intézkedési kötelezettségének, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A Testület további bizonyítékok hiányában azonban nem tudta feloldani az ellentmondást a rendőri hangnem vonatkozásában, ezért úgy foglalt állást, hogy nem megállapítható a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme.

Budapest, 2015. június 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag